

Sygn. akt **IV Ka 296/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Małachowski (ref.)

Sędziowie: SO Beata Marzec

SO Dorota Mazurek

Protokolant: Kamila Michalak

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Jadwigi Kułakowskiej-Gorczyńskiej

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2016 r.

sprawy **K. M.**

oskarżonego z art. 296a § 2 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego S.

z dnia 6 listopada 2013 r. sygn. VI K 471/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa połowę wydatków za postępowanie odwoławcze, które w pozostałej części ponosi Skarb Państwa i wymierza oskarżonemu za to postępowanie 540 (pięćset czterdzieści) złotych opłaty oraz do tej kwoty podnosi opłatę należną od oskarżonego za pierwszą instancję.

SSO Beata Marzec SSO Ryszard Małachowski SSO Dorota Mazurek

Sygn. akt IV Ka 296 / 16

UZASADNIENIE

K. M. został oskarżony o to, że w okresie od 31 marca 2011r. do 9 kwietnia 2011r., w S., w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej – również przez inne osoby - przedstawiając się jako prokurent Zarządu(...) ustanowiony w dniu 30 marca 2011r. składał obietnice udzielenia Prezesowi Zarządu (...)korzyści majątkowej początkowo w kwocie 200.000 zł, a następnie w kwocie 50.000 zł oraz stanowiska dyrektora (...), w zamian za podpisanie umownego odstąpienia od umów: dzierżawy budynku magazynowego chłodni wraz z wyposażeniem i wszystkimi urządzeniami oraz przyległym gruntem, jak również dzierżawy budynku biurowego zlokalizowanego w S. przy ul. (...), zawartych w dniu 14 stycznia 2011r. pomiędzy wydzierżawiającym – (...), a dzierżawcą – (...), co stanowiłoby czynność wyzbycia się przez dotychczasowego dzierżawcę przejętego w dzierżawę,

w oparciu o powyższe zobowiązania, majątku i tym samym pozbawiłoby go materialnych i ekonomicznych podstaw funkcjonowania, w konsekwencji stanowiłoby działanie na szkodę (...), to jest o czyn z art. 296a § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd Rejonowy(...)wyrokiem z dnia 6 listopada 2014 roku, w sprawie o sygn. akt VI K 471/12 uznał K. M. za winnego zarzucanego mu czynu, za który na podstawie art. 296a § 2 kk wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda stawka. Wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd Rejonowy na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby. Na podstawie art. 41 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz pełnienia funkcji w organach spółek prawa handlowego oraz zakaz pełnienia funkcji prokurenta na okres 2 lat. Sąd Rejonowy orzekł ponadto o zasądzeniu od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli prokurator i obrońca oskarżonego.

Prokurator zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- obrazę przepisów prawa procesowego w postaci art. 7 kpk i 410 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia, wynikającą z dowolnej oceny dowodów, polegającej na uznaniu przez Sąd I instancji wyłącznie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, złożonych w toku rozprawy, że jego warunki majątkowe uzasadniają wymierzenie mu kary grzywny w wymiarze orzeczonym w pkt I części dyspozytywnej wyroku, co Sąd dodatkowo zestawił z ograniczeniem możliwości podjęcia przez niego prac dorywczych na czas orzeczonego zakazu zajmowania funkcji w organach spółek prawa handlowego oraz pełnienia funkcji prokurenta, podczas gdy analiza pozostałych wyjaśnień oskarżonego, w powiązaniu z przyjętą postawą, wykształceniem i dotychczasowym sposobem zarobkowania, w tym zakresem jego działalności w innych podmiotach gospodarczych, przy uwzględnieniu pozostałych ujawnionych dowodów oraz zasad prawidłowego rozumowania i wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, wskazuje, że K. M. nie znajduje się w tak trudnej sytuacji majątkowej i osobistej, która uzasadniałaby rażąco niski wymiar kary grzywny,

- rażąco niewspółmierność wymierzonej K. M. kary, wyrażającą się w rozstrzygnięciu o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności w najniższych ustawowych granicach oraz w wymierzeniu rażąco niskiej kary grzywny i orzeczeniu zakazu zajmowania funkcji w organach spółek prawa handlowego oraz pełnienia funkcji prokurenta jedynie na okres 2 lat pomimo, że charakter zarzucanego oskarżonemu występku, w tym znaczna szkodliwość społeczna tego czynu, przemyślany, wyrafinowany sposób jego działania oraz determinacja w dążeniu do osiągnięcia korzyści, w zestawieniu z całkowitym lekceważeniem obowiązujących norm prawnych i społecznych oraz jego postawa po popełnieniu przestępstwa, a także jego sytuacja osobista i majątkowa, w odniesieniu do celowości kary oraz jej funkcji w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu kary w wymiarze zaproponowanym przez oskarżyciela publicznego.

Stawiając takie zarzuty prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- zmianę rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności względem K. M. poprzez podwyższenie okresu próby do 4 lat,

- zmianę wymierzonej K. M. kary grzywny poprzez orzeczenie jej w wysokości 50 stawek dziennych po 200 zł każda,

- zmianę rozstrzygnięcia w zakresie dotyczącym zakazu zajmowania funkcji w organach spółek prawa handlowego oraz pełnienia funkcji prokurenta i orzeczenie tego zakazu na okres 5 lat.

Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego art. 296a § 2 kk, poprzez bezpodstawne uznanie, że oskarżony swoim działaniem wyczerpał znamiona zarzucanego jemu czynu, podczas gdy zebrany materiał dowodowy sprzeciwia się takiemu przyjęciu, w szczególności, że oskarżony swoją świadomością obejmował fakt, iż działa na szkodę spółki (...) z

zamiarem wręczenia Z. Ś. (1) łapówki w zamian za rozwiązanie umów dzierżawy z dnia 14.01.2011 r. zawartych pomiędzy powyższą spółką a (...) oraz, że działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – również przez inne osoby,

2. naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść wyroku:

- art. 170 § 1 pkt 3 i 5 kpk, poprzez niezasadne oddalenie wniosku obrońcy o dołączenie do akt sprawy postanowienia o przedstawieniu zarzutów w sprawie karnej VI Ds 18/12 toczącej się w Prokuraturze Okręgowej w (...) – osobom będącym w organach spółki (...) w okresie podpisania umów dzierżawy terenu spółki z dnia 14.01.2011 r. ze spółką (...) która to okoliczność ma istotne znaczenie dla niniejszego postępowania,

- art. 4, 5 i 410 kpk, poprzez nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności tych, które przemawiały na korzyść oskarżonego, rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, a także błędne wskazanie, że oskarżony w toku postępowania sądowego nie składał wyjaśnień, pomimo iż takie wyjaśnienia zostały złożone na rozprawie w dniu 24.10.2013 r.,

- art. 424 § 1 kpk poprzez:

a) nie wskazanie w uzasadnieniu wyroku, na jakich dowodach oparł się Sąd uznając za udowodnione fakty, będące podstawą wydania wyroku skazującego oraz dlaczego nie dał wiary dowodom przeciwnym, w szczególności wyjaśnieniom oskarżonego oraz całkowicie pominięcie faktu przedstawienia zarzutów osobom przeciwko którym toczy się postępowanie karne VI Ds 18 / 12, pomimo iż okoliczność ta została potwierdzona przez Prokuratora na rozprawie w dniu 24. 10. 2013r., a tym samym pominięcie, iż podpisanie spornych umów dzierżawy z dnia 14. 01. 2011r. było nie tylko niezgodne z prawem cywilnym, lecz stanowiło przestępstwo działania na szkodę spółki (...), której interesy chronił swoim postępowaniem oskarżony,

b) wskazanie, że oskarżony podczas procesu sądowego nie złożył wyjaśnień, zaś w treści uzasadnienia Sąd powołała się na okoliczności wskazane przez oskarżonego, którym dodatkowo nie dał wiary, a tym samym nie wskazanie, że wyjaśnienia zostały przez oskarżonego złożone na rozprawie w dniu 24. 10. 2013r.

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez:

a) niezasadne uznanie, że materiał dowodowy w postaci nagrań rozmów telefonicznych złożony przez Z. Ś. przedstawiał wszystkie rozmowy z oskarżonym, nie zaś pewne ich fragmenty oraz przyjęcie, że to był faktycznie głos oskarżonego, pomimo braku dowodu w postaci opinii biegłych w tym zakresie,

b) przyjęcie, że w dniu 06. 04. 2011r. w Kancelarii Notarialnej Notariusz M. O. był umówiony przez oskarżonego termin podpisania aktu notarialnego, na podstawie którego miało dojść do rozwiązania umów dzierżawy zawartych pomiędzy (...) a (...) pomimo, że z zeznań notariusza wynika okoliczność przeciwna,

c) pominięcie faktu toczącej się sprawy karnej VI Ds 18 / 12, w której zostały przedstawione zarzuty działania na szkodę (...) w związku z podpisaniem umów dzierżawy z dnia 14. 01. 2011r. która to okoliczność ma kluczowe znaczenie dla oceny działania oskarżonego na szkodę spółki (...).

Stawiając takie zarzuty obrońca oskarżonego wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego jemu czynu,

ewentualnie o:

2. przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu (...) do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skargi apelacyjne prokuratora oraz obrońcy oskarżonego okazały się bezzasadne i nie zasługiwały na uwzględnienie.

Ponowna analiza zgromadzonego materiału dowodowego, przeprowadzona na skutek orzeczenia kasatoryjnego Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie, doprowadziła do odmiennych wniosków co do sprawstwa i winy oskarżonego, w konsekwencji prowadząc do utrzymania zaskarżonego wyroku w mocy.

Przede wszystkim należy podkreślić, że Sąd Rejonowy zgromadził kompletny materiał dowodowy; przesłuchał wszystkich świadków i zgromadził możliwe do uzyskania dokumenty. Ocena dokonana przez Sąd I instancji świadczy o kompleksowym podejściu Sądu meriti do całokształtu dowodów, spojrzeniu na nie w sposób szeroki, wszechstronny, pozbawiony wybiórczości, czy segregacji nieopartej o ustawowe kryteria oceny dowodów.

Nie znalazły potwierdzenia zarzuty skarżącego obrońcy sugerujące błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, poprzez uznanie nagrań złożonych przez Z. Ś. (1) za kompletne oraz bezpodstawne przyjęcie, że nagrany głos należał do oskarżonego. Podkreślić trzeba, że w toku postępowania fakt prowadzenia negocjacji między K. M. a Z. Ś. (1), jak również ich treść nie były kwestionowane. Odmiennie natomiast obrona interpretowała ich intencję oraz charakter twierdząc, że były prowadzone dla pozorów. W takich okolicznościach nie ma konieczności przeprowadzenia specjalistycznych badań pozwalających na ustalenie, czy zarejestrowany głos należy na pewno do oskarżonego, jak również czy nagrania są kompletne.

Za obojętne dla sprawy należało uznać natomiast przyjęcie, że w dniu 6 kwietnia 2011r. w Kancelarii Notarialnej Notariusz M. O. był umówiony przez oskarżonego termin podpisania aktu notarialnego, na podstawie którego miało dojść do rozwiązania umów dzierżawy zawartych między (...) a (...), jak również fakt, że na moment orzekania w sprawie toczyło się postępowanie przygotowawcze w sprawie o sygnaturze VI Ds. 18/12. Są to bowiem okoliczności oboczne nie mające znaczenia dla stwierdzenia sprawstwa oskarżonego.

Czyn stypizowany w art. 296a § 2 kk jest przestępstwem powszechnym do którego znamion należy udzielenie albo obietnica udzielenia korzyści majątkowej lub osobistej, osobie pełniącej funkcję kierowniczą w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą lub pozostającej z nią w stosunku pracy, umowy zlecenia lub umowy o dzieło, w zamian za nadużycie udzielonych jej uprawnień lub niedopełnienie ciążącego na niej obowiązku mogące wyrządzić tej jednostce szkodę majątkową lub stanowiące czyn nieuczciwej konkurencji lub niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz nabywcy lub odbiorcy towaru, usługi czy innego świadczenia.

Oskarżony K. M. swoim zachowaniem wypełnił w/w znamiona. Złożył on bowiem obietnicę korzyści majątkowej, później majątkowej i osobistej pełniącemu funkcję Prezesa Zarządu (...). Z. Ś. (1), w zamian za umowne odstąpienie od umów dzierżawy budynku magazynowego chłodni wraz z wyposażeniem i wszystkimi urządzeniami oraz przyległym gruntem, jak również budynku biurowego zlokalizowanego w S. przy ul. (...), zawartych w dniu 14 stycznia 2011 roku pomiędzy wydzierżawiającym (...) a dzierżawcą (...)

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że dla winy oskarżonego obojętne pozostaje, czy w chwili popełnienia czynu był on prawidłowo umocowanym prokurentem (...), czy też nie. Zarzucane oskarżonemu przestępstwo ma charakter powszechny, którego podmiotem może być każda osoba zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej. W tym zakresie polemikę z rozważaniami apelującego należy pominąć.

Z. Ś. (1) jako Prezes Zarządu (...) pozostawał osobą sprawującą kierowniczą funkcję w spółce, co najmniej pod względem formalnym. Nawet gdyby w rzeczywistości osobą decyzyjną w spółce była inna osoba, dla wypełnienia znamion zarzucanego czynu konieczne jest złożenie propozycji korupcyjnej osobie pełniącej funkcję kierowniczą, nie zaś faktycznie podejmującej decyzje w jednostce organizacyjnej. Odmiennie założenie prowadzi bowiem do wadliwego wniosku, że dla udowodnienia popełnienia przestępstwa przekupstwa gospodarczego niezbędne jest również wykazanie faktycznego sprawowania kierownictwa nad podmiotem gospodarczym przez korumpowaną osobę. Za taką interpretacją dodatkowo przemawia fakt, że po nowelizacji z 2008 roku ustawodawca zrezygnował z dodatkowego znamienia strony przedmiotowej przestępstwa, w postaci wynikającego z sprawowanej funkcji wpływu na podejmowanie decyzji związanych z działalnością jednostki, za kluczowe uznając jedynie formalne sprawowanie

kierowniczej funkcji osoby korumpowanej. Podobnie bez wpływu na ocenę winy oskarżonego jest to, czy przewidywał on, że złożona propozycja nie odniesie skutku.

Za chybione Sąd Okręgowy uznał twierdzenia obrony, jakoby oskarżony nie obejmował swoją świadomością faktu, że działa na szkodę spółki (...) Z samego charakteru i treści umów łączących obie spółki wynika, że zostały one zawarte dla zapewnienia spółce (...) faktycznej możliwości prowadzenia działalności. Przejęcie zasadniczo całej infrastruktury przedsiębiorstwa, wliczając w to maszyny, budynki oraz pracowników, stanowiło metodę sprawowania faktycznej kontroli nad (...), zresztą niezgodnej z prawem, co potwierdziły późniejsze rozstrzygnięcia Sądów. Okoliczność ta nie czyni jednak zachowania K. M. uzasadnionym i zgodnym z prawem.

Oskarżony z całą pewnością zdawał sobie sprawę, że dalsze funkcjonowanie umów dzierżawy łączących obie spółki wyklucza prowadzenie działalności przez spółkę którą reprezentował. Zarazem rozwiązanie tych umów uniemożliwiłoby dalszą działalność spółki kierowanej przez Z. Ś. (1). W tych okolicznościach oczywista jest sprzeczność interesów obydwu spółek. Złożenie korupcyjnej propozycji, dążącej do oczywistego pogwałcenia interesów spółki (...) wypełnia zatem znamiona zarzucanego oskarżonemu czynu i pozwala na niewątpliwe przypisanie oskarżonemu winy.

Składane propozycje oraz prowadzone rozmowy nie miały charakteru pozornego, dążącego do odwrócenia uwagi Z. Ś. (1) oraz G. K. od próby wejścia na teren zakładu. Twierdzenia te stanowią element taktyki obrończej oskarżonego i nie polegają na prawdzie. Po pierwsze faktyczne wejście na teren (...), w tym zarówno budynków gospodarczych, jak i pomieszczeń biurowych nie zapewniało oskarżonemu oraz reprezentowanym przez niego inwestorom możliwości prowadzenia działalności. Do tego celu niezbędne było bowiem uzyskanie prawnej legitymacji do użytkowania składników przedsiębiorstwa. Po drugie nielogiczne jest twierdzenie, że oskarżony wiedząc o tym, że jest nagrywany przez osobę z którą jest w sporze, złożył korupcyjną propozycję w celu odwrócenia uwagi, bądź zyskania na czasie. Jakkolwiek istotnie oskarżony pod koniec postępowania przed Sądem I instancji złożył wyjaśnienia, na których obrona opiera tezę o pozorności złożonej prezesowi spółki (...) propozycji, nie są one jednak wiarygodne. Twierdzenia oskarżonego nie korespondują w pełni z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, pokrywając się w części dotyczącej złożonych zależności gospodarczych i kierowniczych spółek zaangażowanych w funkcjonowanie (...) w zakresie okoliczności popełnionego czynu stanowiąc jedynie linię obrony, nie popartą w żaden sposób dowodami.

Dla przypisania oskarżonemu winy zbędne jest ustalenie, że miał on wystarczające środki oraz możliwości dla wywiązania się z złożonej obietnicy oraz że w ogóle swoim zamiarem obejmował taką możliwość. Nawet gdyby przyjąć odmienne stanowisko, uznając że propozycja korupcyjna wręczenia korzyści majątkowej w kwocie 200 000 zł była poza zakresem faktycznych możliwości sprawcy, to w realiach niniejszej sprawy późniejsza propozycja korzyści majątkowej w wysokości 50 000 złotych oraz lukratywnego dyrektorskiego stanowiska z pewnością była realna.

Oskarżony poprzez swoją propozycję zmierzał do określonego celu jakim było odzyskanie przez spółkę (...) prawnego i faktycznego władztwa nad wydzierżawioną infrastrukturą przedsiębiorstwa. W założeniu osiągnięcie tego celu stanowiło oczywistą korzyść majątkową, jeżeli nie bezpośrednio dla K. M. to dla inwestorów posiadających swoje udziały w spółce.

Nie tracąc z pola widzenia kontekstu prawnego - gospodarczej sytuacji reprezentowanego przez oskarżonego przedsiębiorstwa, powzięte przez niego starania miały na celu ominięcie długotrwałej i kosztownej drogi sądowej, dzięki rozwiązaniu umów za zgodą strony przeciwnej. Jakkolwiek motywacja oskarżonego w tym względzie spotkać się może z pewnym zrozumieniem, o tyle środki przyjęte przez niego dla osiągnięcia tego celu muszą spotkać się z stanowczym potępieniem i odpowiednią sankcją..

Przedmiotem ochrony w przypadku czynu zabronionego opisanego w art. 296a kk jest przede wszystkim prawidłowość obrotu gospodarczego oraz zasady uczciwego obrotu w warunkach gospodarki rynkowej. Taka konstrukcja chronionych przez prawo wartości determinuje liczne związane z nimi konotacje, obejmując swoją ochroną również zaufanie społeczne wobec osób zajmujących się prowadzeniem działalności gospodarczej, szeroko rozumiane interesy przedsiębiorców oraz nabywców towarów i usług oferowanych przez jednostki organizacyjne wykonujące działalność

gospodarczą, a przede wszystkim, społeczne przekonanie, że państwo stoi na straży zasad uczciwej, wolnej i opartej na dobrych obyczajach konkurencji.

Propozycja korupcyjna zmierzająca do osiągnięcia określonych celów na drodze szybszej i łatwiejszej aniżeli dozwolona prawnie, stanowi zachowanie o znacznej społecznej szkodliwości. Oskarżony swój czyn popełnił umyślnie, w celu osiągnięcia określonej korzyści majątkowej, zaś jego zachowanie miało zaplanowany charakter i wykazywał on konsekwencję w działaniu. Rzekome osiągnięcie celu, jakim było wejście na teren zakładu produkcyjnego nie świadczy w żaden sposób o pozorności korupcyjnej propozycji, szczególnie że nie spotkało się ono z żadnym zachowaniem zmierzającym do uniknięcia odpowiedzialności karnej, chociażby poprzez ujawnienie wszystkich okoliczności przed organami ścigania.

W zarysowanych wyżej okolicznościach nie sposób jest zakwalifikować zachowania oskarżonego jako przypadku mniejszej wagi. Natomiast sugestie jakoby działał on w celu ochrony porządku prawnego, bezpieczeństwa publicznego czy interesu Skarbu Państwa również pozostają gołosłowne. Jak wykazano wcześniej, pamiętając o charakterze łączących obie spółki umów, środki użyte przez oskarżonego nie zasługują na pobłażanie. Brak jest jakichkolwiek przesłanek sugerujących, że działania oskarżonego zmierzały ku odwróceniu niebezpieczeństwa grożącemu bezpieczeństwu publicznemu w związku z ruchem przedsiębiorstwa. Jakkolwiek mniejszościowym udziałowcem (...) jest Skarb Państwa, to działania K. M. były inspirowane przede wszystkim interesem większościowych inwestorów prywatnych, co również wyklucza przesłankę łagodniejszej oceny zachowania oskarżonego.

W tych okolicznościach apelacja obrońcy oskarżonego okazała się bezzasadna.

Sąd Rejonowy w sposób wyważony ocenił wszystkie okoliczności niniejszej sprawy, wymierzając karę odpowiadającą z jednej strony winie oskarżonego, z drugiej zaś społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Przy doborze wymiaru kary uwzględniono fakt, że umowy dzierżawy łączące spółki (...) oraz (...) zostały zawarte z pokrzywdzeniem spółki (...), mimo że dopiero na etapie postępowania drugoinstancyjnego rozstrzygnięcie w tym zakresie stało się prawomocne. Znalazło to odzwierciedlenie w zastosowaniu przez Sąd środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary na okres dwóch lat –wystarczający dla osiągnięcia celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec niekaranego wcześniej K. M.. Majątkowa motywacja oskarżonego pociągnęła za sobą karę grzywny, która w połączeniu z zakazem pełnienia funkcji w organach spółek prawa handlowego oraz zakazem pełnienia funkcji prokurenta na okres dwóch lat stanowi dostateczną dolegliwość, wyważoną ze względu na możliwości i źródła zarobkowe oskarżonego.

W tym kontekście zarzuty apelacyjne prokuratora również nie znajdują uzasadnienia.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy, na podstawie art. 437 § 1 kpk utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 636 § 2 kpk w zw. z art. 633 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U. z 1983r. nr 49, poz. 223 z zm.), nie znajdując podstaw do zwolnienia skarżonego od zapłaty tych należności.

SSO Beata Marzec SSO Ryszard Małachowski SSO Dorota Mazurek